
Komunikat Komitetu Redakcyjnego.

Archeologia Polski Środkowowschodniej 7, 298-300

2005

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOMUNIKAT KOMITETU REDAKCYJNEGO

Bazując na doświadczeniach sześciu tomów „Archeologii Polski Środkowowschodniej” Komitet Redakcyjny postanowił raz jeszcze przypomnieć wszystkim autorom zasady przygotowywania tekstów do druku, które będą wprowadzone od tomu ósmego. Do dyspozycji są następujące działy:

1. badania terenowe – objętość materiałów do druku nie powinna w zasadzie przekraczać 7 stron tekstu wraz z ilustracjami, tabelami, przypisami i literaturą;
2. studia – objętość do 16 stron;
3. odkrycia i materiały – 4 strony dla pojedynczych zabytków, badań sondażowych i niewielkich materiałów, do 10 stron dla opracowań źródłowych większego stanowiska;
4. recenzje i omówienia – do 4 stron;
5. kronika – 1–2 strony.

Po uzgodnieniu z Redakcją możliwe jest zwiększenie objętości tekstu.

Doświadczenia Redakcji uczą, że opublikowane w pierwszym tomie zalecenia były zbyt ogólne, wobec czego poniżej przedstawiamy zasady znacznie uszczegółowione, prosząc autorów o ich rygorystyczne przestrzeganie, co znacząco usprawni prace nad kolejnymi tomami.

1. Wydruk komputerowy tekstu należy przesłać w 2 egzemplarzach wraz z zapisem na nośniku elektronicznym (dyskietka, płyta CD) w dowolnym programie Microsoft Word, na które składają się oddzielne dokumenty: tekst podstawowy z przypisami końcowymi, literatura, zestawienia tabelaryczne, spis ilustracji, rycin i zestawień tabelarycznych, streszczenie:

– wymienione dokumenty winny być napisane czcionką wielkości 12 pkt, z odstępem 1,5 wiersza; nie formatowane, z wyrównaniem tylko do lewego marginesu, przy zachowaniu następujących odstępów – ok. 25 mm od góry oraz ok. 35 mm od strony lewej;

– każdy akapit należy kończyć klawiszem „Enter”;

– nie stosować w dokumentach, poza literaturą, żadnych wyróżnień (kursywa, pogrubienie, podkreślenie itp.); sugerowane wyróżnienia nanieść odręcznie ołówkiem na prawym marginesie na jednym egzemplarzu

wydruków, według powszechnie przyjętych „znaków korektorskich”, np. kursywa – linia falista (np. B. Miśkiewicz, *Wstęp do badań historycznych*, wyd. V, PWN. Warszawa–Poznań 1988, s. 335–337, ryc. 37);

– przypisy wyłącznie komentarzowe, wstawiane automatycznie na końcu zasadniczego tekstu; dotyczy to także zestawień tabelarycznych;

– strony ponumerowane ręcznie tylko na wydrukach;

– podtytuły (bez wyróżnień, wersalików itp.) winny być oddzielone od podstawowej części podwójnym odstępem;

– streszczenie nie powinno przekraczać $\frac{1}{10}$ objętości tekstu podstawowego;

– liczby 5- i więcej cyfrowe (z wyjątkiem numerów) należy pisać dzieląc je od końca na grupy po 3 cyfry (np. 30 000, 100 000).

2. Tabele (różnorodne zestawienia) nie powinny przekraczać szerokości przeznaczonej dla tekstu podstawowego; ich treść należy wpisywać według zasad dla niego ustalonych, a podpis umieścić bezpośrednio nad tabelą.

3. Cytowania literatury w tekście, przypisach, tabelach – według systemu oksfordzkiego, np. (S. Krukowski 1920, s. 20–28; 1936, s. 90); w przypadku cytowania pracy więcej niż trzech autorów, podajemy pierwszego autora, np. J. Harčár i in. 1996 [dla pełnego zapisu w zestawieniu literatury wykorzystanej: J. Harčár, L. Kaminská, B. Kozior, M. Kaczanowska, J. K. Kozłowski, M. Nowak, M. Pawlikowski, M. Vizdal *Lithic raw materials from the Slanské Mountains, Eastern Slovakia*. *Acta Archaeologica Carpathica* 33 (1995–1996), 1996, s. 5–23].

4. Materiał ilustracyjny – wyłącznie w postaci tradycyjnego oryginalnego rysunku na kalce technicznej lub w postaci zapisu elektronicznego (dyskietka, płyta CD) o rozdzielczości nie mniejszej niż 600 pikseli/cal; kserokopie lub wydruki komputerowe traktujemy tylko jako **wglądówki**:

– całość materiału ilustracyjnego, na który składają się plany, mapy, rysunki zabytków, fotografie, wykre-

sy itp. traktujemy jako ryciny, przyjmując dla nich wspólną ciągłą numerację cyframi arabskimi; pola rycin nie powinny przekraczać 17 x 22 cm (bez podpisu); w przypadku formatów niepełnych (mniejszych) maksymalnie należy wykorzystać proponowaną szerokość (17 cm) lub długość (22 cm), dopuszcza się również ryciny mniejszego formatu;

- opis poszczególnych rysunków w obrębie ryciny również numerujemy cyframi arabskimi (dla rysunków wykonanych na kalce – o wysokości 0,25 mm, wyłącznie odwzorowanymi wg „prostego” szablonu, dla materiału obrabianego elektronicznie – czcionką wielkości 12 pkt), umiejscowionymi w prawym dolnym rogu poszczególnych przedmiotów;

- nie stosujemy opisów słownych dla legendy w obrębie rycin; w ich miejsce wprowadzamy wyłącznie opis małymi literami; dotyczy to zarówno różnego rodzaju planów obiektów (np. a – kamienie; b – przepalone kości; c – polepa itd.), jak i ich przekroi;

- miejsca cięcia poprzecznego obiektów oznaczamy dużymi literami (np. A – A lub A – B itd.);

- stosujemy jednolitą wyłącznie skalę liniową (5-centymetrowa kreska z podziałem na „centymetry”, nad

którą jest opis: 5 cm, m, km) dla tej samej grupy źródeł oraz zbliżonych wielkością obiektów;

- mapy wyłącznie zgeneralizowane (skala **nie mniejsza** niż 1: 25 000);

- plany, mapy, szkice winny być zorientowane „północą” ku górze (z podaniem jednolitego ukierunkowania) i opatrzone skalą liniową;

- przy łączeniu w obrębie jednej ryciny różnych danych, wprowadzamy odpowiednie ich oznaczenia, np. szkic (A) + obiekt (B), obiekt (A) + uzyskane z niego zabytki (B) itp.;

- w podpisach rycin i tabel podajemy tylko miejscowość, powiat pisany w formie rzeczownika oraz numer stanowiska;

- w tekście podstawowym odnosząc się do rycin oraz tabel należy przestrzegać kolejności, w jakiej zostały zestawione.

5. Załączone tabele winny być numerowane cyframi arabskimi.

6. Nazwiska autorów materiału ilustracyjnego lub źródła ich pochodzenia należy zamieścić na końcu opisu ryciny, np. rys. S. Kowalski; fot. Z. Frąk, wg L. Sawickiego 1923, z archiwum PMA w Warszawie (pomiary ryciny autorskie).

7. Wszystkie nazwiska oraz nazwy pisane cyrylicą nowożytnych języków słowiańskich (rosyjskiego, bia-

łoruskiego, ukraińskiego, bułgarskiego, serbskiego i macedońskiego) oraz greckiego – nie mające historycznych zapisów polskojęzycznych – winny być transliterowane wyłącznie według zasad Polskiego Komitetu Normalizacyjnego „Polska Norma” (PN-ISO 9, luty 2000) – *Transliteracja znaków cyrylickich na znaki łacińskie. Języki słowiańskie i niesłowiańskie* [Warszawa]; dotyczy to również zapisów w zestawieniu bibliograficznym; te same nazwiska i nazwy geograficzne (poza historycznymi polskojęzycznymi) wymieniane w tekście, przypisach, tabelach, podpisach pod rycinami, na mapach – winny być transkrybowane wg tych samych zasad.

8. Sposób zapisu cytatów – wg *Nowego słownika ortograficznego PWN z zasadami pisowni i interpunkcji*, red. E. Polański, 2003.

9. Ogólne uwagi do tekstów, tabel, rycin:

- stosujemy wyłącznie skróty uwzględnione w *Nowym słowniku...* poza możliwością wprowadzenia skrótów dla jednostek archeologicznych lub okresów chronologicznych;

- należy przestrzegać stosowania polskich nazw miejscowości zgodnie z wydawnictwem: *Wykaz urzędowych nazw miejscowości w Polsce. T. I, II, III*. Warszawa 1980, 1981, 1982 lub zapisem na CD *Spis miejscowości w Polsce*. Wydawnictwo Kartograficzne. Opracowanie Wydawca „Mapy ścienne Beata Piętka” [Katowice 2002].

10. Do pracy powinna być załączona „Literatura” zawierająca pełne zestawienie bibliograficzne prac cytowanych w tekście podstawowym, przypisach, zestawieniach tabelarycznych, pod rycinami:

- tytuły czasopism i serii piszemy dużą literą i podajemy w pełnym brzemieniu (bez stosowania skrótów);

- wszystkie tytuły cytowanych prac (książek, artykułów, notek, aneksów, maszynopisów itp.) piszemy kursywą i podajemy ilość stron łącznie z załączonymi streszczeniami (ilość stron nie dotyczy maszynopisów i recenzowanych książek);

- wyłącznie nazwiska piszemy czcionką „rozstrzeloną” w odstępach „2 pt”; imiona podajemy w rozwinięciu;

- dla pracy wydanej w serii, podajemy pełne brzmienie jej tytułu (np. S t o c z k o w s k i Wiktor 1987 *The Mesolithic society*. W: New in stone age archaeology, ed. J. K. Kozłowski, S. K. Kozłowski. Warsaw-Crakov, s. 85–114. Archaeologia Interregionalis 8);

- numery serii lub wydawnictw ciągłych piszemy wyłącznie liczbą arabską;

- nie podajemy numerów zeszytów dla wydawnictw ciągłych, jeżeli zachowana jest numeracja ciągła w obrębie rocznika;

- w przypadku wydawnictw ciągłych obejmujących poszczególne lata, pracę cytujemy i zestawiamy według

- faktycznego roku wydania, natomiast za numerem rocznika (tomu itp.) podajemy odpowiadający mu rok (lub lata), np. Nosek Stefan 1957 *Materiały do badań nad historią starożytną i wczesnośredniowieczną międzyrzecza Wisły i Bugu*. Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska Sec. F 6 (1951);
- literaturę należy przygotować wg poniższego wzoru (nie stosujemy wcięć):
- Balcer Bogdan
1975 *Krzemień świeciechowski w kulturze pucharów lejkowatych. Eksploatacja, obróbka i rozprzestrzenienie*. Wrocław.
- Bargieł Barbara, Florek Marek, Libera Jerzy, Zakościelna Anna
1989 *Badania powierzchniowe nad środkową Opatówką*. W: Sprawozdania z badań terenowych Katedry Archeologii UMCS w 1989 roku, red. J. Gurba. Lublin, s. 38–46.
- Beier Hans-Jürgen
1991 *Die megalithischen, submegalithischen und pseudomegalithischen Bauten sowie die Menhire zwischen Ostsee und Thüringer Wald*. Wilkau-Hasslau. Beiträge zur Ur- und Frühgeschichte Mitteleuropas 1.
- Bronicki Andrzej, Kadrow Sławomir, Zakościelna Anna
2003 *Radiocarbon dating of the Neolithic settlement in Zimne, Volhynia, in light of the chronology of the Lublin-Volhynia culture and the south-eastern group of the Funnel Beaker culture*. W: The foundations of radiocarbon chronology of cultures between the Vistula and Dniestr: 4000–1000 BC, ed. A. Koško. Poznań, s. 22–66. Baltic-Pontic Studies 12.
- Burchard Barbara
1981 *Kultura pucharów lejkowatych w Małopolsce zachodniej*. W: Kultura pucharów lejkowatych w Polsce (studia i materiały), red. T. Wiślański. Poznań, s. 221–236.
- Chambon Philippe
1997 *La Nécropole de Balloy „Les Réaudins”. Approche archéo-antropologique*. W: La Culture de Cerny. Nouvelle économie, nouvelle société au Néolithique. Actes du Colloque International de Nemours 9–10–11 mai 1994, réd. C. Constantin, D. Mordant, D. Simonin. Nemours, s. 489–498.
- Czerniak Lech
1980 *Z badań nad problematyką równoleżnikowych kontaktów kulturowych społeczeństw dorzecza Odry i Wisły w młodszej epoce kamienia. (Zagadnienie tzw. wpływów kultury rössenkiej)*. Wiadomości Archeologiczne 44 (1979), s. 123–129.
- Jastrzębski Sławomir, Ślusarska Marta
1985 *Grobowce kultury pucharów lejkowatych z Lublina-Sławinka i Mitocina-Kolonii, woj. lubelskie*. Wiadomości Archeologiczne 47 (1982), s. 191–229.
- Jażdżewski Konrad
1970 *Związki grobowców kujawskich w Polsce z grobami megalitycznymi w Niemczech północnych, w Danii i w krajach zachodnioeuropejskich*. Prace i Materiały Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego. Seria archeologiczna 17, s. 15–48.
- Kadrow Sławomir, Machnik Jan
1997 *Kultura mierzanowicka. Chronologia, taksonomia i rozwój przestrzenny*. Kraków.
- Kosik Anna
2000 *Materiały krzemienne z powierzchni wielokulturowej osady na stanowisku 1C w Gródku nad Bugiem, pow. Hrubieszów* (maszynopis pracy magisterskiej przechowywany w Instytucie Archeologii UMCS w Lublinie).
- Kutyłowski Andrzej
1974a *Zgórzyńskie, pow. Puławy*. W: Informator Archeologiczny. Badania rok 1973, red. M. Konopka. Warszawa, s. 48.
1974b *Zgórzyńskie, pow. Puławy*. Z Otchłani Wieków 40, s. 70.
- Midgley Magdalena S.
1985 *The origin and function of the earthen long barrows of northern Europe*. Oxford. B.A.R. International series 259.
- Uzarowicz (Uzarowiczowa; Uzarowiczowa-Chmielewska) Anna
1970 *Cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych na stanowisku XIV w Klementowicach, pow. Puławy*. Wiadomości Archeologiczne 35, s. 492–495.
1974 *Materiały kultury amfor kulistych i kultury łożyciej z Podgajcza, pow. Opatów*. Wiadomości Archeologiczne 39, s. 62–79.
1989 *Lengyel and Funnel Beaker cultures, south-eastern group. Stryczowice woj. Kielce, sites 1 and 1B, settlements*. Przegląd Archeologiczny 36, s. 227–237.
- Wiślański Tadeusz
1979 *Kształtowanie się miejscowych kultur rolniczo-hodowlanych. Plemiona kultury pucharów lejkowatych*. W: Neolit, red. W. Hensel, T. Wiślański. Wrocław, s. 165–260. Prahistoria Ziem Polskich 2.
- Żaki Andrzej
1999 *rec./ A. Majewski, Wawel, dzieje i konserwacja*. Warszawa, „Arkady”, 1993, ss. 283. Universitas 76/77, s. 33–34.
- Autorów prosimy o podanie pełnego adresu (łącznie z pocztą elektroniczną).

UNIwersytet warszawski
Biblioteka Instytut Archeologii
Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa 64
tel.: (22) 55-22-831, (22) 55-22-832
POLAND